

А. Друмевъ.

Снѣжни гранати.

Снѣжниятъ бой между учениците отъ двата класа на кварталната прогимназия се откри въ училищния дворъ отъ учителя, който изсвири три пъти съ свирката си. Снѣжните гранати бѣха предварително пригответи и затова тутакси следъ сигнала захвърчаха и отъ дветѣ страни хубави топки. Всѣка група имаше задача да принуди другата да напусне мястото, което бѣ заела преди боя.

Мѣрачите отъ първата линия на нашия класъ добре улучваха „неприятеля“. Това се вижда по отпечатъците на топките върху гърба на другите. Нѣкои топки попадатъ и по рамото, но топките сѫ свити приятелски-меки, отъ лепкавъ снѣгъ и затуй ударите сѫ безполезни.

Отрешната група все по-често изпраща гранатите по нашата линия. Играчите имъ тѣй много хвърлятъ наведнажъ, че въздухътъ се изпълва съ много снѣжни пеперудки които трепкатъ на слънцето като малки звездички.

И ние отвръщаме тѣй енергично, че отъ топките отпада силенъ снѣгъ, който посипва косите на нашите момичета, заприличали на нацъвтѣли вишни. Най-после и дветѣ групи решаватъ да излѣзатъ отъ границите си. Чува се все по-често: